

DORPSCENTRUM

Sieger Pols, V5 (Sieger begint met een korte toelichting op zijn gedicht)

Kijken.

Ik sta hier nu al jaren te kijken

Te kijken naar mensen

Naar spelende kinderen, naar huilende moeders

Naar treurende vaders, naar mensen die wensen.

Wensen om ergens anders te zijn

Om niet mij te moeten passeren.

Want de plek waar ik sta brengt alleen pijn

Want als je langs mij gaat, ga je niet terug

Nu sta ik hier al jaren te kijken

Te kijken naar mensen

Naar mensen die blijven.

Eva de Bruin, V5

Vrede.

Vrede is.

Vrede is als het gezang van de vogels bij zonsopgang,

Het warme omhelzen van een vriend.

Vrede is als de stilte in de sterrenhemel,

Na al die tijd zuur verdiend.

Die het donker verlicht met haar schittering,

Die zorgt voor een spiegeling

In het water, daar bij de oever.

Geen bommen, geen geschut, even volledige, stilte.

Vrede is.

Vrede is als de zon achter de wolken,

Die je in het water kunt zien schijnen,

Vrede is als een glimlach op een kindergezicht,

Onschuldig en puur, vrij van angst en strijd,

Die door die heerlijke zon wordt verlicht

Daar, waar die zon altijd zal blijven stralen.

Vrede zit hem in al die kleine

Dingen, waar je niet op let.

Vrede is niet slechts de afwezigheid van conflict,

Het is als een levend vuur dat brandt in onze harten,

Een vonk van hoop die nooit zal worden gedoofd.

Die hoop, die hoop is juist

Zo belangrijk.

Vrede is een kostbaar geschenk,
Dat we koesteren en beschermen met al onze kracht,
Dat overal in praal en pracht,
Doorschijnt in onze harten,
Dat is,
Dat is vrede.

HERDENKING BOS OORLOGSMONUMENT

Manouk van Harskamp, V5 (spoken word)

Gedoofd

Terwijl de zon op ging kreeg ik een ster op mijn borst gedrukt. In de ogen van de mensen om me heen een en al droevigheid, maar wel alleen bij degene met diezelfde ster.

Maar de zon die op ging bracht licht in mijn ogen, die de ster oplichtte waardoor de zware betekenis weg viel.

De betekenis viel weg tot ik erachter kwam dat niet iedereen een ster had gekregen, Waarom ik? Wat was er zo anders aan mij? Waarom kreeg ik die stempel van waarde, maar zij niet. Waarom jij niet?

jij wist het he?

Jij zag het zonder iets te zien

Want waar was ik dan?

Ik was niet op school, of onze zwemles.

Je wist het.

Waarom deed je niets?

Jij had ervoor kunnen zorgen dat ik bevrijd zou worden van de eeuwige last van deze ster. Jij zou me in bescherming kunnen nemen, want jou doen ze toch niets... jij hebt geen ster.

Voor jou was er niets aan de hand.

Met elke stap die jij zette scheen het licht voor jou steeds feller, maar daarbij plaatste je mij steeds dieper in de duisternis.

En nu, terwijl de zon langzaam ondergaat dooft voor jou het licht in jouw kamer, maar voor mij dooft het licht van mijn ster.

Jonah Blokhuisen, V5

STILTE

Stilte is kostbaar; zij onthult wat woorden van mensen nooit zouden kunnen beschrijven.

Tijdens chaos is stilte het mooiste, maar gedwongen stilte is het ergste.

Die stilte - de stilte van de doden die voor hun vrijheid strijden, die onschuldig stierven.

De stilte van de onderdrukten, die als het kwaad worden gezien, terwijl zij juist geen kwaad hebben gedaan.

Stilte heeft meer te zeggen dan geluid, meer dan haatvolle uitspraken, meer dan de wapens van de mens.

Om te begrijpen wat stilte te zeggen heeft, moeten we haar laten spreken.

Dus zwijg niet langer en praat, zodat wat de stilte te zeggen heeft nooit vergeten zal worden.